

XXI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jo 24:1-2a.15-17.18b)

Lugemine Joosua raamatust:

Neil päevil kogus Joosua kõik Iisraeli suguharud Sekemisse ja kutsus Iisraeli vanemad, peamehed, kohtumõistjad ja ülevaatajad, ning nad astusid Jumala ette. Ja Joosua ütles kogu rahvale: “Kui te panete halvaks teenida Issandat, siis otsustage täna, keda te tahate teenida: kas neid jumalaid, keda teie vanemad teenisid teisel pool jõge, või emorlaste jumalaid, kelle maal te elate. Aga mina ja mu pere – meie teenime Issandat.” Ja rahvas vastas ning ütles: “Jäägu see meist kaugele, et me jätame maha Issanda ja teenime teisi jumalaid. Sest tema on see, kes tõi meid ja meie vanemad välja Egiptusemaalt, orjusekojast, ning kes on meie silme all teinud palju imetegusid. Tema on meid kaitsnud kogu meie teekonnal, kõigi rahvaste seas, kelle keskel me läbi läksime. Sellepärast teenime ka meie Issandat, sest tema on meie Jumal.”

See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps 34:2-3.16-17.18-19.20-21.22-23 R:9a)

R: Vaadake ja nähke, kui hea on Issand.

Ma tänan Issandat igal ajal,
alati on tema kiitus mu suul.
Issandast kiitleb mu hing,
vaesed kuulevad ja rõõmustavad.

R:

Issanda silmad on õigete peal
ja tema kõrvad nende appihüüdmise poole.
Issanda pale on kurjategijate vastu,
et hävitada maa pealt nende mälestus.

R:

Õiged hüüavad ja Issand võtab neid kuulda
ja ta tõmbab nad välja nende kitsikusest.
Issand on ligi neile, kes on murtud südameelt
ja päästab need, kelle vaim on rõhutatud.

R:

Õiget tabab palju õnnetusi,
kuid Issand tõmbab ta kõigist neist välja.
Issand hoiab tema luid-konte,
ega lase ühelgi neist murduda.

R:

Kurjus aga toob ülekohtusele surma
ja need, kes vihkavad õiget, saavad karistada.
Issand lunastab oma sulaste hinged,
need, kes tema juures pelgupaika otsivad, ei näe karistust.

R:

(Teine lugemine Ef 5:21-32)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeslastele:

Vennad, alluge üksteisele ühisest aukartusest Kristuse ees. Naised, olge allaheitlikud oma meestele nii nagu Issandale. Sest mees on naise pea, nõnda kui Kristus on kiriku pea. Tema on kiriku lunastanud, sest see on tema ihu. Ja nii, nagu kirik allub Kristusele, nii olgu ka naised kõiges oma meestele.

Mehed, armastage oma naisi, nii nagu Kristus on armastanud kirikut. Tema on kiriku eest andnud ära iseenda, et teda vee ja sõna läbi puhtaks ja pühaks teha. Sest nõnda tahtis Kristus kirikut enda ette seada, et tal poleks mingit plekki, kortsu või mingit muud viga, et ta oleks püha ja laitmatu. Sellepärast peavad mehed armastama oma naisi nagu iseenda ihu. Kes oma naist armastab, armastab iseennast, sest keegi pole kunagi vihanud omaenese ihu, vaid igaüks toidab ja hoiab seda nagu Issand kirikut.

Meie oleme Issanda ihu liikmed, sellepärast jätab mees oma ema ja isa ning hoiab oma naise poole, ja need kaks saavad üheks ihuks. See on suur saladus, sest ma räägin Kristusest ja kirikust. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:63b.68c)

Halleluuja. Issand, sinu sõnad on Vaim ja elu,
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

Evangeelium Jh6:54.60-69)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus Kapernauma sünaagosis: “Kes sööb minu ihu ja joob minu verd, sellel on igavene elu, ja mina äratan ta üles viimsel päeval.” Paljud Jeesuse jüngrid, kes olid teda kuulanud, ütlesid: “See jutt on julm, kes võiks seda kuulata?” Jeesus aga teadis, et tema jüngrid seeüles nurisesid, ja ta ütles neile: “Kas see pahandab teid? Mida aga võite öelda siis, kui te näete Inimese Poega üles minevat sinna, kus ta enne oli? Vaim teeb elavaks, ihust ei ole kasu millekski; sõnad, mis mina teile olen rääkinud, on Vaim ja elu. Aga teie seas on mõned, kes ei usu.” Sest Jeesus teadis algusest peale kes need olid, kes ei uskunud, ja kes tema ära annab. Ja ta ütles: “Sellepärast olen mina teile öelnud, et keegi ei või tulla minu juurde, kui minu Isa pole seda temale andnud.” Sellest ajast peale läksid paljud tema jüngrid ära ega käinud enam koos temaga. Jeesus küsis aga kaheteistkümnelt: “Kas ka teie tahate ära minna?” Siimon Peetrus vastas talle: “Issand, kelle juurde on meil minna? Sinul on igavese elu sõnad, ning me oleme uskunud ja tundnud, et sina oled Jumala Püha.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, see juhtus ajal, kui kõvad kandilised vaakum-kohvipakid alles müügile tulid. Siis sai ka minu vana sõber ühe niisuguse oma täiskasvanud lastelt kingituseks. Ilusti tänanud, piidlesid nad koos abikaasaga pärast laste kojuminekut kohvipakki ja arutlesid: “Imelik jah – kohv, aga kõva nagu telliskivi! See on küll esimene kord, kui lapsed meile riknenud kingitusi toovad – küllap on see nii vana, et on lausa kivistunud?” Aga kuna minu sõbral olid kuldsed käed ja praktiline meel, siis arvas ta: pole midagi, paneme selle paki kõigepealt ühte suuremasse kilekotti ja siis mähime paksu rätiku sisse – küll ma selle kirvesilmaga pehmeks taon! Alles siis, kui kohvipaki ümbriskillesse esimene augukene tuli ja nad kuulsid vaakumi kadumise sisinat, vaatasid nad teineteisele otsa ja puhkesid pead vangutades naerma.

Ja mis on selle jutu moraal? Kui me oleme valmis ebatavaliste probleemide jaoks ebakonventsionaalseid lahendusi välja mõtlema, siis ei jää me kunagi hätta. Ja kui me oleme probleemi oma vaimusilmas juba kangelaslikult ära lahendanud, siis osutub see päris elus vahel palju lihtsamaks kui oskasime ette kujutada.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, loogiline mõtlemine on üks inimeseksolemise alustalasid. Selle pinnalt, mida inimene juba teab, mida ta on oma kogemustest õppinud, saab ta loogilise mõtlemise abil tuletada uusi käitumisviise või töövõtteid, mis teevad tema elu kergemaks, päästavad kitsikusest või avavad uusi perspektiive.

Loogilist mõtlemist saab aga vahel ka üsna humoorika manipulatsiooni teel saboteerida. Keegi naljahammas on välja mõelnud niisuguse triki: osta neli põrsast ja maali nende selgadele nahasõbraliku värviga numbrid 1, 2, 3 ja 5. Organiseeri kaubanduskeskusesse mõned telefoniga filmijad, ja lase siis põrsad riiulite vahele lahti. Kõige humoorikam osa kogu protsessist algab siis, kui turvamehed on kinni püüdnud kõik neli põrsast numbritega 1, 2, 3 ja 5, aga jäävadki otsima kärsakandjat numbriga 4.

Umbes samasuguse ülesande andis tänases evangeeliumis Jeesus oma jüngritele. Jüngrid mõistsid küll, et oma liha süüa andmise kujundiga tähistas Jeesus ohvrit, kuid nende fantaasia jooksis täiesti ummikusse, kui nad püüdsid ette kujutada, mismoodi peaks see toimuma. Nende silmade ees visandusid pildid võikast inimsöömisest – veel õudsema väljavaatega, et nad peavad ilmselt pärast ka iseennast järgemööda teistele ohvrisöömaajaks pakkuma.

Seda kitsikust sai parandada ainult aeg ja sündmuste edasine kulg. Nii nagu kaubanduskeskuse töötajad pidid lõpuks endale aru andma, et põrsast numbriga neli ei olnudki, samamoodi sai ka jüngritele pärast Jeesuse Taevaminemist selgeks, et nende ettekujutus viimsest õhtusöömaajast kui inimohvrist lähtus täiesti valedele alustele, kuigi oli oma olemuselt muidugi loogiline.

Armsad õed ja vennad, siin maailmas on palju sõlmi, mille läbiraumimine on otstarbekam kui harutamine, probleeme, mida ei tohi lahendada hakata enne, kui selle olemusest on aru saadud. Kuid kahtlemata on selline kahevahelolek piinarikas, kui me oleme pandud tuimalt ootama ega suuda valida, kas on õigem kohe midagi teha või end tagasi hoida, et olukorrast paremini aru saada.

Kõikide teiste vooruste kõrval peab meil olema ka kannatlikkust, et meie otsus ei tooks kaasa hea asemel halba. Aamen.